

D/S. "M A S F J O R D" U L U K K A t. 3/2. 1944.

Eigen tone.

Eit sorgslør seg sveiper kring "Fjorden" i dag,
um öyar og delar og strender.
Her råka vår heimbygd eit knusande slag:
Ei öydande ulukka hender.
Dei græt kring i heimar og grender.

Å "M A S F J O R D", kvi skulde det ganga Deg slik ?
Kvi fekk Du so usæl ein ende ?
Du var då so kjend i kvar einaste vik.
Men endå mot fjellet du rende - - - .
Gjekk under, mäd kjære og kjende.

Me samlar oss kring denne ovdjupe grav,
og foldar til bön våre hender.
Me minnest dei kjære som her somna av,
og dei som i sagnaden stender - - .
Gjev Gud til det beste det vender.

Å gjev han i kjærleik og nåde vil sjå
til dei som no hardast er såra :
foreldre og enkjor og farlause små ,
og dei som på mor feller tåra - - - .
Han eine kan gåta forklåra !

Det er frå vår Gud både varsel og kall.
Det gjeld framum alt vera vaken,
og lata seg frelsa frå tjon og frå fall.
Det gjeld setja ljuset i staken.
Då vinn me vårt liv for umaken .

Eit sorgslør seg sveiper kring jordlivet her.
For "vitet" sitt utsyn det stengjer.
Men trui ho "anar" det vitet ei ser.
I sunder ho sorgslöret flengjer,
og inn i Guds meining seg trengjer.

Johs.M.L.Rydland.